Шумить у серці вітер, кров огонь бурлить.
О, допекла вже бруків, мурів, цегли гидь!
На берег моря туга, в край землі жене,
де океан манить піснями хвиль мене.

Покину стукіт вулиць та піду, де пристань,
де линв протяжна пісня й щоглів має триста,
де кораблі, човни по хвилях бурних линуть.
Не стану, аж на них очима відпочину.

Почую вітру рев і мев почую крик,
хвиль булькіт і води об стіну човна сик,
та відгук, що стерна справляє оборот.
Тоді скажу: це мій до моря поворот.

О, допекла вже бруків, мурів, цегли проза!
Тужу за морем, батьківщиною матроса.
Шумить у серці вітер, жар вперед жене.
На море! Гей, на море!! Сум тут вб'є мене.

Іван Мейсфілд [36]
JohnMasefield
Вільний переспів з англійської мови